

GÖTATRÄNGAREN

Pris 15 kr

1985

T 2 KAMRATFÖRENING
50 ÅR

Nr 1.
1:a ärg.

Den 1 December 1935.

Götaträngaren

Medlemsblad för
Kungl. Göta trängkärs
kamratförening.

Saab 90. Förlängningen av en klassiker.

SAAB

SERVICE - RESERVDELAR - TILLBEHÖR

bil ab

SAAB

IVAN PERSSON

Mariesjö SKÖVDE
0500/180 00

**T2 hyr av Volvex,
så klart!!**

Genom oss kan du alltid få den bil som bäst passar dina behov, allt från lilla Renault 5 till Volvo 760. Dessutom Renault lastbilar och bussar - eller varför inte hyra en husbil eller-husvagn för weekend eller semesterresan.

VOLVEX

I SKARABORG AB - Ett företag i Catenakoncernen
Centralbokning Skövde, tel 0500-85000

Hertz

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl Göta Trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg
Adress: T2, Box 602, 541 29 Skövde Tel 0500-650 00 Postgiro 9 58 82-7
Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten Gunnar A. Persson

Regementschefen har ordet

Det utbildningsår som snart är till ända, har för Regimentets del präglats av vår flyttning till "nya" kaserner med alla de omställningar som detta fört med sig.

Flyttningen och anpassningen har gått bra. Till det har all personal på Regimentet bidragit. Visst har det uppstått smärre friktioner innan vi funnit nya kontakter och etablerat nya rutiner, men vad annat kunde man vänta sig?

Jag finner det vara ett mycket högt betyg på anda och sammanhållning att vi nu så snabbt och utan större effektförlust har omgrupperat. Därmed har vi också verksamt kunnat bidra till att spara pengar. Vi har flyttat ett och ett halvt till två år tidigare än Riksdagen

förutsatte 1982. Det motsvarar en "extra" besparing på kanske tre-fyra miljoner.

För alla gamla Götaträngare är det intressant att veta vad våra gamla kaserner får för öde.

Kanslihus, Götasal och "Stora kasernen" blir Högskolan i Skövde. Området norr om "Stora kasernen" liksom motorområde och återstoden av övningsfältet har Skövde kommun köpt. Vad det skall bli där är ännu inte klart.

Den grundutbildningsbataljon som vi utbildat under året artar sig bra. Regimentets befäl lägger ner ett stort jobb. Våra värnpliktiga är ambitiösa och duktiga. Vi kommer i maj att till krigsorganisationen lämna över en bra fältba-

taljon i förhållande till de resurser vi tilldelats.

Men resurserna i form av befäl, övningstid och pengar är begränsade. Mot bakgrunden av det kärva ekonomiska läget är det så mycket mer glädjande att kunna rapportera att vi fr o m i år har kunnat återuppta rekryteringen av yrkesofficerare. Det har kunnat ske sedan personalramarna justerats till vår förmån.

Under året har också den kommande organisationen av Skövde garnison klarnat. Vi har ju i flera år arbetat med hypotesen att ytterligare samordning i garnisonen skulle ske inom ramen för en myndighet, där T 2 var en del. CA, ÖB och Regeringens ställningstagande föreligger nu. Det blir ingen "garnisonsmyndighet".

Samordningsarbetet skall ske i nuvarande myndighetsstruktur. T 2 skall alltså allt framgent vara en egen myndighet. Detta är naturligtvis ett för oss glädjande beslut. Det säkrar på sikt på ett helt annat sätt vår identitet, integritet och kompetens.

Nu utreds de närmare formerna för den ytterligare samordning som skall ske. I huvudsak innebär det att Fobef/Garnisonschefen får ett vidgat ansvar för att samordna den långsiktiga planeringen, att samordna den s k stödproduktionen och att hålla i investeringsfrågorna. I garnisonen har vi ju redan nått mycket långt i samordning. Vad som i stort återstår är att ge Fobef ett stabsorgan för de vidgade uppgifterna och att inrätta vissa för utbildningsenheter gemensamma funktioner.

Under 1985 vidgas vårt krigsorganisatoriska ansvar i och med att T 1 "växlas ned" och i fortsättningen inte skall ha eget grundutbildningsansvar. Detta kommer att ställa oss på svåra prov. Vi skall i olika frågor samverka med ett avsevärt större antal myndigheter - från Gotland i öster till Bohuslän i väster, från Gävleborg i norr till Halland i söder - rörande ett mycket stort antal krigsförband. Det är viktigt att

vi snabbt hittar lämpliga former för detta. Arbetet har börjat och jag är övertygad om att vi skall kunna lösa uppgiften, men det kommer att krävas hårt arbete.

Är då den fredsorganisatoriska framtiden därmed klar?

Tyvärr är det ingalunda så!

1987 skall ett nytt försvarsbeslut fattas och inför detta övervägs också fredsorganisationen på nytt.

Värnpliktsutbildningskommittén har lanserat långtgående förslag eller idéer om hur utbildningen skulle kunna förbilligas. Det mest dramatiska är förslaget om så kallad rullande utbildning d v s att utbilda tre omgångar på två år vid varje regemente. Det skulle då teoretiskt innebära att vart tredje regemente kunde läggas ned. ÖB och CA har i sina yttrande motsatt sig att denna modell ytterligare studeras, eftersom man anser sig kunna visa att den inte kan ge några ekonomiska vinster men väl har allvarliga nackdelar. Däremot har CA framfört en alternativ idé om s k varvad utbildning. Det innebär att ett infanteri- eller pansarregemente och ett specialregemente tillsammans på ett etablissement utbildar tre omgångar på två år.

Vad som kommer ut av alla dess överväganden är alldeles för tidigt att sia om. Ett står emellertid klart: Vi står inför ytterligare förändringar!

Men det är ju inget nytt för oss.

Nytt är emellertid detta nummer av GÖTATRÄNGAREN.

Jag tackar Redaktören och alla bidragsgivare som gjort det möjligt!

Redaktören har ordet

Kapten Gunnar Persson

Äntligen har den hårda vinter börjat släppa sitt grepp och vårblommorna vågar försiktigt titta upp. Följdriktigt har inom vårt nya område hästhov (!) kunnat ses på flera ställen och här och där även krokus.

Dessutom - säkraste vårtecknet -, årets Götaträngaren.

I år utökad med en jubileumsdel i anledning av Kamratföreningens 50-åriga tillvaro.

En ovärderlig hjälp har i år knutits till redaktionen, K-G Ljungqvist har medverkat till framtagningen av i första hand jubileumsdelen och jag är mycket tacksam för denna insats.

Ett stort tack också till outtröttliga Marianne Andersson och Maud Hellstrand för deras uppoffrande fritidsarbete med renskrivning och rubrikgnuggning.

Lennart Norén likaså för all hjälp med film, framkallning och kopiering.

Till sist ett hjärtligt tack till våra annonsörer, utan Er välvilja hade inte Götaträngaren kunnat tryckas. Och framförallt; tack till "eldsjälen" Bengt Öman vilken, tillsammans med huvuddelen av styrelsen, införskaffat dessa värdefulla annonser.

Med en from förhoppning om att inte grusa medlemmarnas förväntan inför årets Götaträngaren inbjuder jag till en något nostalgisk läsning.

Behöver vi ett valspråk?

MÅNGA REGEMENTEN HAR ETT VALSPRÅK SOM OCKSÅ BRUKAR VARA INSKRIVET PÅ VAPNET. SKARABORGS REGEMENTE (P 4) ANTOG SITT I ANSLUTNING TILL 350-ÅRSJUBILÉET HÄROM ÅRET.

VÅRT "BRODERREGEMENTE" JYDSKE TRAENREGIMENT HAR VALSPRÅKET "REDO ATT STÖTTE".

VI HAR INGET VALSPRÅK - ÄNNU.

SKALL VI HA ETT? VILKET I SÅ FALL?

KOM MED SYNPUNKTER OCH FÖRSLAG UNDER ADRESS STABSCHEFEN T 2, Box 602, 541 29 SKÖVDE FÖRE 1. SEPT
=====

1985!

OM DET BLIR ETT VALSPRÅK TILL I OKTOBER SKALL VI OCKSÅ FINNA EN FIN BELÖNING TILL FÖRFATTAREN/IDÉGIVAREN!

REGEMENTSCHEFEN

Kamratföreningen 50 år

Redaktören

En kavalkad i ord och bild från en verksamhet som för många är en hjärteangelägenhet. Götaträngaren sällar sig till gratulanternas skara med denna "Rapsody in blue"

Det var så här det började
På västra fältet stod Kungl Göta Trängkår uppställd för 50-års jubileet av trängtruppernas tillblivelse

Utmed Gransikagatan var åskådare placerade och i vänstra delen av bilden kan Käplundabacken ses

Höjdpunkten i jubileumshögtidligheten var säkerligen när kårchefen major Holmberg mottog kårens fana av arméfördelningschefen generalmajor Lilliehöök

Veteranavdelningen bevittnar det högtidliga överlämnandet, eller är det "Parad för fanan"? Lägg märke till att de flesta har sin huvudbonad i handen, ett tecken på att "Giv-akt" är kommanderat

I manskapsparken hade samlats c:a 600 människor för att delta i bildandet av Kungl Göta Trängkärs Kamratförening. Säkertligen tyckte många att bildandet var angeläget med tanke på att det ä-

ret innan bildats Göteborgs Kamratförening. Vid den efter mötet anordnade teckningen av medlemskap noterades 196 medlemmar enl protokollet.

Major Falkengren talar vid bildandet av Kamratföreningen. Skall vi gissa att mannen som sitter vid bordet i bakgrunden är mötessekreteraren O.A Broman

Några av de c:a 600 deltagarna vid bildandet

Protokoll hållet vid bildandet
av Konst. Gäta tingshus kamratförening
Söndagen den 1. september 1935.
Kamratföreningens bildande skedde
i samband med firandet av 50-års-
minnet av tingshusets tillvaro
såsom självständigt tingslag.
Sammantaget ägde rum i man-
shapsparken vid Konst. Gäta tingshus.

Närvarande: Omkring 600 i tjänst varande per-
sonal samt frätvarande personal
vid kåren, fast anställda och
vämpliktiga.

§ 1.

Efter minnesanförande av majorer
J. O. Falkenberg anmodade denne äldste
närvarande deltagaren, nämliken löjtnanten
H. G. Landén, att tillfoga de närvarande,
om de vore villiga att en kamratförening
bildades. Efter bifall på denna fram-
ställning förklarade löjtnant Landén
Konst. Gäta tingshus kamratförening
bildad.

§ 2.

Att leda dagens förhandlingar ut-
sigs översten P. F. Berg.

Den första styrelsen kom att innehålla medlemmar som sedan allt framgent kom att nedlägga ett mycket förtjänstfullt arbete till föreningens fromma

§ 4.
Företogs val av styrelse och revisorer,
vilket utför sålunda

Ordförande Översten P. T. Berg
v. — — Majoren J. O. Falkengren
Övriga v. löjtnanten J. W. Swensson
Samöter. Bataljonsrottevärdaren K. U. Bergström
Fanjunkaren K. K. Carlini
Finans K. G. M. Berg
Folkhelsöaren G. Fridén, Svuntoorp
Apotikaren J. Modorato, Skövde
Läkaren P. Sedda, Göteborg
Föreljningschefen K. Larsson, Vänersborg
Försäkrings tjänsteman K. Pedén, Göteborg
Fissovärstaren C. Ö. Holmberg, Göteborg
Landbrukaren G. Ericson, Hammarby, Skovall
Kaptenen K. J. K. Carlén, Skövde
Fanjunkaren O. K. Persson
Liejsanten K. Ö. Larssonbo.

Till revisorer valdes löjtnanterna
N. J. Holmberg och C. Ö. Hammar samt såsom
suppleanter för dessa löjtnanter K. G. Lindén
och fanjunkaren K. Rahlén.

Ordförandeklubbans historia

Ordförandeklubbans historia började redan vid bildandet
Utdrag ur första protokollet:

§ 7.
Upplästes ett brev från en minnes-
god fru, nu bostad i Kanada, som varit
fot anställd vid Sveriges tungbataljon åren
1885 - 1887. Besluts att till nämnda fru
(O. J. Moss) på föreningens bekostnad översända
ett exemplar i form av den minnesmedalj,
som präglats med anledning av tingsens
50-årsjubileum.

Denna medaljutdelning resulterade i ovanstående vackra gåva
som vid årsmötet 1936 noterades i protokollets § 9

§ 9
Ervänsades till vår ordföranden ett minne-
märke från O. J. Moss, vilken han
själv tillverkat. Ervännandet gjordes av
Förbundet Sveriges

Cirkeln slöts och O. J. Moss blev en av föreningens första hedersmedlem enligt årsmötesprotokoll 1937

89.

På förslag av styrelsen valdes till
huvudledamöter:

Majoren J. C. Falkengren, Halmstad,
Och O. J. Moss U. S. Ö. och
Förmanen v. v. Anst. i, Halmstad.

Att det eviga problemet föreningsekonomin, också
var Kamratföreningens kan man utläsa i vice ord-
förandens meddelande infört i Nr 6 av Götatränga-
ren, 1937.

Meddelande

till

föreningens medlemmar.

För att Kungl. Göta trängkårs kamratförening skall kunna fortbestå och utvecklas samt utgöra den avsedda förenade länken mellan kåren — i tjänst varande personal och värnpliktiga — och personal, som förut tillhört densamma, fordras i stort sett att två villkor uppfyllas. Dessa villkor måste dock uppfyllas av föreningens samtliga medlemmar.

Det första villkoret är att varje medlem hyser intresse för föreningen. Detta intresse kan bl. a. taga sig uttryck i en aktiv insats, genom att exempelvis bevista föreningens möten eller genom att insända bidrag till föreningens tidning, Götaträngaren, vilken ju utgör ett språkrör och samband mellan föreningens medlemmar. Redaktionskommittén mottager med största glädje och tacksamhet det minsta bidrag. Bidragen kunna avhandla allehanda ämnen, såsom aktuella sådana, vilka beröra Kungl. Göta trängkår, utbildning m. m., trängvapnet, militära spörsmål i allmänhet, hästar, bilar, sjukvård m. m. eller ock minnen och händelser från tider som varit. Redaktionen upptager med tacksamhet insända spörsmål till diskussion i tidningen.

Det andra villkoret för föreningens fortbestånd är av mera krass natur, men dock kanske av mera avgörande betydelse, nämligen fordran på medlemmarnas ekonomiska insats. På grund härav vädjar styrelsen enträget till föreningens medlemmar att inbetala årsavgiften, föreningens nuvarande enda möjliga inkomstkälla och det aktuella villkoret för att Götaträngaren skall kunna utgivas.

Medlemmarna uppmanas även att söka värva nya medlemmar.

Det vore dessutom av utomordentlig betydelse att föreningens ekonomi så säkrades, att möjligheter skapades för en livaktig utveckling av föreningen. För många är den nuvarande årsavgiften, kr. 2:—, avskräckande och betungande. Styrelsen vädjar därför till ekonomiskt bättre lottade medlemmar att genom större eller mindre bidrag möjliggöra en sänkning av årsavgiften samt en förbättring och utökning av denna tidning.

S. Camitz.

Under årens lopp har kamratföreningen medverkat i olika arrangemang. Alltid med ett talrikt och glatt humör. Forna dagars högtidlighetsställande av Regementets Dag innebar förbimarsch och självfallet deltog då många av föreningens medlemmar.

Vid den stora försvarsutställningen på Heden i Göteborg 1954 var föreningen representerad, likaså när 50-års minnet av flyttningen från Karlsborg firades 1956.

1968 var det dags för den stora försvarsutställning, kallad R 68, på Heden i Skövde och självfallet deltog kamratföreningen i den pampiga invigningen.

Dessutom har under senare år anordnats ett besök vid en fältgrupperad underhållsbataljon (motsvarande) ett besök som blivit verkligt uppskattat av de medlemmar som deltagit.

En manstark kolonn bakom föreningens fana genomför förbimarsch vid Regementets Dag 1952

I tåten vid invigningen av R 68 återfinns vi "eldsjälen" Lennart Ehrling och vi skymtar bland många andra Robert Lexander längst t v och Petrus Bäck, Gustav Tapper, "Lotta" Carlsson och över Tappers axel syns en annan "eldsjäl" Bengt Öman

Försvarsutställningen på Heden i Göteborg besöktes av bl a Lennart Ehrling och Nils Stenström

Självfallet har föreningen följt med till "nya" T 2 och trotsar här, tillsammans med Göteborgs trängbefälsförening t v och Göteborgs kamratförening t h, regn och bläst när 1985 års Regementets Dag högtidlighölls, för första gången i ny omgivning

Från Marieberg till Alfhem—en film om T 2

av överstelöjtnant Sture Ljungné

Ovanstående rubrik förbryllar säkert många yngre läsare av Göta-trängaren men för de något äldre och de som är mera förtrogna med regementets historia torde överskriftens innebörd icke förvåna.

Bakom namnen döljer sig nämligen dels platsen för trängtruppernas och T 2:s skugga och dels namnet på det "hemman" i Skövde där Kungl Göta trängkår slog ner sina bopålar år 1905.

Inför den situation som rådde när T 2 med kort varsel på hösten 1983 skulle flytta till kaserner söder om Skövde, beslöt vi oss för att med hjälp av en filmkamera, Super 8 ljud, söka fånga det "rörliga" livet under ett utbildningsår.

Med amatörens entusiasm och en duktig filmfotograf, Leif Crona, sökte vi tackla problemen och nödgades i den tidspressade situationen nära nog osäkra kameran direkt och filma "efter hand ett skott eld".

Tiden gick under hösten -83 och våren -84 och den ena filmrullen lades till den andra med tagningar från såväl kasernlivet som det uti fält.

När regementets flyttlass började rulla och kasernen vid Alfhem stängdes den 1. sept -84, hade vi samlat på oss minst ett 20-tal rullar, som sedan kom att utgöra grunden för det fortsatta arbetet med att klippa, skära och hugga i materialet.

2-3 timmars visningstid i "råmaterial" stod till buds vilket måste bantas till att omfatta en film om c:a 30-40 min.

När filmteamet, bestående av artikelförfattaren, ovanstående fotograf samt den sakkunnige och insiktsfulle K-G Ljungqvist, lyckats ordna och reducera ma-

terialiet återstod att lägga på musik och speakertext.

Det skall även tilläggas att vi har varit runt i såväl Karlsborg där T 2 hade sin förläggning mellan åren 1892-1905, som i Nora där T 2 N (T 2 kompani i Nora) var förlagt åren 1945-1952 i egna kaserner.

Till detta har anskaffats äldre upptagningar i svart-vitt som är inklippta i filmens början för att söka ge åskådaren en liten uppfattning om hur verksamheten bedrevs vid trängkåren för c:a 50 år sedan.

Det är slutligen vår förhoppning att inom en snar framtid kunna erbjuda nuvarande och framtida T 2:are en någorlunda njutbar dokumentation av T 2 från förr och av idag.

Svårigheter är till för att övervinna tycks T 2:s "Ingmar Bergman" på stegen säga till fotografen Leif Crona när sekvensen om T 2 N gjordes

"Ljungans bästa"

Redaktören

Vad vore en jubileumsåterblick utan Sven "Ljungans" Ljungströms bidrag?

Härnedan följer en kavalkad profiler som verkat på T 2 under årens lopp. Att de flesta är av äldre dato säger sig själv, men kan ändå till den yngre läsekretsen ge en vision om hur den eller den "såg ut", för fortfarande kan namnet dyka upp i samband med någons "vidunderliga upplevelser i gången tid".

För att rådbråka minnet hos våra läsare har vi numrerat karrikaturerna och när gissningarna är över går det bra att kontrollera minnesgodheten på annan plats i tidningen.

T 2 N

Vid högtidlighet på Nora torg 1947 överlämnade överste Haegermark fanan till chefen T 2 N kapten Wärnsund

Under några år 1945 - 1952 var ett detachement ur T 2 förlagt till Nora. Var det männe rötterna i Sala (T 5) en gång i världen, som påverkade placeringen i Järnbärrland?

Många av föreningens medlemmar talar med vemod i rösten om sin Nora-tid och ett litet bildsvep bjuder vi på för att väcka minnen till liv.

Känslan från vaktens förstärktes vid anblicken av det enplanshus som var kansli för detachementet

Redan anblicken av vakt och vaktlokal ger en känsla av mysighet och trevnad

Och de låga kasernerna förstärker det första intrycket. Ja, hela intrycket från lägret andades idyll och sammanhållning i en enhet

"Bidde de ingen Kamratförening i Värmland"

av Bengt Spetz

Dagens svårigheter att få villiga till styrelsearbete i föreningslivet är intet nytt.

Idag kämpar Göteborgsavdelningen med svårigheter, de filialföreningar som T 2-föreningen försökt starta i såväl Malmö som Karlstad har ej skördat någon framgång.

Eldsjälen i Karlstad, Bengt Spetz, har sänt dessa funderingar.

När Bengt Öman - mångårig kassören och eldsjälen i T 2 Kamratförening - efter min avflyttning till Karlstad 1966, bad mig undersöka förutsättningarna för bildandet av en filialförening i Värmland, ställde jag mig inte avvisande. Jag var ju väl medveten om den mängd soldater, som genom åren passerat genom regementets utbildningsapparat från detta vackra, lite särpräglade landskap.

Aktiva T 2:are försåg mig benäget med några namn på i Karlstad med omnejd boende "föredettingar", som jag tillskrev. Jodå, snart hade kontakt etablerats med en handfull män, besjälade av tanken på bildandet av en förening.

Vi började träffas i Soldathemmet utanför I 2, som var nybyggt och ytterst passande för ändamålet med sin kostnadsfrihet och rikedom på lämpliga lokaler.

Det var sålunda under senare delen av 60-talet, som vi sex, sju stycken med Åke Löfberg - reservkapten med anknytning till kaffefirman - som ordförande beslöt bilda kamratförening i Karlstad.

Naturligtvis var vi medvetna om startsvårigheter. Om trögföre i portgången o s v. Sånt, som skulle gå över. Men när tiden skred och svar på massor av brev till gamla och nya "kamrater" uteblev, kändes besvikelsen stor. Missmodet grep oss. Det blev i stort sett bara styrelsen, som bevistade mö-

tena. Ändå gjordes lovvärda insatser från regementet, för att skapa entusiasm bland årgångarna.

Härvid förtjänar ett uppmuntrande föredrag av Tingdal att nämnas. Alla medverkande minns väl också mässfesten på I 2, med kamrater från Byströms, då i trakten repöande förband.

Visst var det minnesvärda aftnar och visst syntes det föreliggande utsikter till fortsatt livaktighet. Många minnen framkallades under sådana möten, händelser och anekdoter berättades och satte färg på tillvaron. Man mindes och kom ihåg, man hjälptes åt att fylla i minnesluckor. Sammankomsterna berikades och tillförsikt och framtidstro på en bestående förening växte.

Men nej! Även ambitiösa själar måste ha näring utifrån. Resurser saknades. Det var långt till moderföreningen. Så något ordentligt rotfäste kunde ej skapas. Intresset mattades definitivt, då såväl Löfberg som jag bytte Karlstad mot andra vistelseorter. Ingen ansåg sig då mäktiga över. Lågan pyrde en tid, men inga eldsjälar uppenbarade sig. Är nu männe sagan all?

Det är ju så, att föreningar lite var genomgår kriser men kan komma tillbaka. I och för sig torde det finnas både anledning och möjlighet till en T 2 Kamratförening i Karlstad.

Träd fram värmländska eldsjälar och skapa en plattform för landskapets många T 2 -kamrater!

Uppmanar artikelförfattaren!

Namnen på T 2:s profiler

- 0: "Ljungan" längst upp till vänster
- 1: Överste Camitz
- 2: Överstelöjtnant Fischer ("Molnets Broder")
- 3: Förrådsman Eriksson "i Macken"
- 4: Förvaltare Hansson på regexp
- 5: Överste Sandberg
- 6: Förvaltare Hjerpe
- 7: Kapten Landin
- 8: Kapten Wiktorsson
- 9: Tyghantverkare Ousbäck
- 10: Kapten Lindholm
- 11: Förvaltare Jensen
- 12: Regementspastor Wetterholm
- 13: Kapten Kristler
- 14: Kapten Svante Fischer
- 15: Kapten Swallingsson

Många fler profiler har självfallet funnits under årens lopp. En hastig bläddring i medlemsmatrikeln från åren 1935-1937 ger oss namn såsom Gunnar Meijel, Karl-Erik Jansson, Sten Camitz, Oskar Avall, K-M Johansson, Eric Funck, Sven O Broberg, Stig Lingnert med flera. Dessutom den som under lång tids tjänstgöring mer än andra blev "Mr T 2".

BÄR VÅRT VACKRA
KAMRATFÖRENINGSS-
MÄRKE

TAPPER, Gustaf Gideon, född 20/7 1887 i Sjögerstad socken, Skaraborg.

Fast anställd 1908-1912. Eldare och maskinist vid T 2 1914-1952.

Tapper, en man som alla, från översten till vpl, lärde sig känna och uppskatta.

Jag vill här berätta en episod som bevisar att Tapper hade kamrater som var placerade betydligt högre på rangskalan än översten.

Tapper var en pålitlig socialdemokrat.

År 1920 skulle Per Albin Hansson, nybliven försvarsminister i den Brantingska ministären, besöka truppförbanden i Skövde.

Då Tapper fick veta att "kamrat Per Albin" skulle komma till T 2 stegade han upp till överste Berg och begärde att få tillfälle att trycka "Per Albins kamratliga och broderliga hand".

Översten lovade att om tiden så medgav så skulle saken ordnas.

Hur fortsättningen sedan blev känner Götaträngaren inte till, men kanske någon av våra läsare vet?

EPILOG

Redaktören

Mycket vatten har "flutit under broarna" sedan denna enkla notis stod att läsa

Saxat ur

Stockholms-Tidningen:

St.-T. den 13 maj 1892.

Göta trängbataljon, som skall förläggas till Karlsborg och sedan förledet är rekryterats vid Marienberg härstades, afreste härifrån i går med det vöderut gående persontåget kl. 7,25 f. m. Trupptransporten består af 11 officerare, 5 underofficerare och 65 man. I och för transporten kommer tåget att tillökas med 9 extra vagnar.

Flyttning på flyttning har skett och välgrundade misstankar som framförs om 1987 års försvarsbeslut och dess utfall för såväl truppdrag som myndighet kan bli en ny fas i vår regementshistoria.

Bestående är dock kamratföreningen, det är en önskan som säkerligen besjälar varje medlem. Bevisa detta vid den högtidlighet som kommer att anordnas i samband med Regimentets Dag 1985. Kanske kan nedanstående notis i 1936-års Götaträngaren vara ett uppslag, särskilt priset!

GÖTATRÄNGAREN

Årssammanträde.

Kungl. Göta trängkårs Kamratförening avhåller årssammanträde söndagen den 16 augusti å Hotell Skandinav kl. 19,00, varefter supskriberad supé anordnas. Anmälan om deltagande till supén göres till klubbmästaren senast den 12 aug.

Pris för supé omkring 2.50 kr.

Till sist tackar K-G Ljungqvist och Redaktören för sig i denna jubileumsdel med följande tänkvärda sanningar från K-G.

Visste Du:

- att omkring 130 författare under åren medverkat i Götaträngaren?
- att dessa författat 234 längre eller kortare artiklar?
- att Redaktören ständigt jagar medlemmar efter manus?
- att varje människa inom sig bär på något som är av intresse för en större krets?
- att nästa Götaträngare utkommer maj 86?
- att manus måste inlämnas i god tid?

T2-kansliet tog ner skylten

En väl planlagd flyttning gav 1983 års åldersklass huvuduppgiften att tiden före utryckningen flytta resp kompani.

Allt gick väl i lås och målsättningen; att inryckningen av 1984 års grundutbildningsbataljon skulle ske på "Nya" T 2, kunde uppfyllas.

Överstelöjtnant Håkan Melin var i befattningen som chef för utbildningsavdelningen den som höll i trådarna och han fick också skörda frukterna såsom chef för GU-bataljonen 1984-1985.

När sedan stabsdelen var flyttad kunde stabschefen Sture Ljungné på detta klipp ur SN konstatera att tidningsrubriken var sann och allt var överflyttat.

Flyttningens generalen

Vart tog då allt i möbelväg som ej kom till användning vägen?
Ja, K 3 övertog en hel del av S 2 i Karlsborg och T 2 övertog en del av K 3:s, återstoden samlades i Götasalen och Övningshallen på T 2. Efter viss "botanisering" från förband inom militärområdet kom Materielenheten med "en glimrene idé" Auktion!

En tillställning som mötte stort gensvar och gav ett icke föraktligt tillskott i kassan till de "sum hade ha'n um'et". Idrottsfolket inom garnisonens idrottsföreningar lade ner mycket arbete och är all heder värda för resultatet!

En minnesvärd samling var det i samband med att flyttningen var genomförd och flaggan för sista gången halades på "Gamla" T 2:s kanslihus.

7. Lätta underhållskompaniet paraderade och hade på sin högra flygel i tjänst varande anställda.

Götasalens längsida pryddes av flickorna från matsalen med kostchefen Britta Ohlin i spetsen och bredvid dem några av regementets trotjänare med Lennart Ehrling och, i stram givakt, Gunnar Bössman.

Gräsrotskommentarer

Redaktören

Lennart Holmberg, den av våra kompaniadjutanter som suttit längst i befattningen tycker att flyttningen har gått bra, i stort sett. Han instämmer i uppfattningen att lokalmässigt har standarden ökat väsentligt om än trångboddheten i år, stabskompaniet är ett stort kompani, medfört att förläggning har måst ske på alla tre våningarna.

Den bortskämdhet som eget serviceförråd på "Gamla" T 2 medförde tycker Lennart har varit svår att övervinna.

Förhoppningsvis, säger Lennart, blir det bättre när vi blir mer personligt kända med varandra, truppbefäl och förrådspersonal.

Anders Berglöv får representera det yngre truppbefälet, han säger: "Frånsett en förlängning av min ressträcka till och från arbetet upplevde jag första tiden efter flyttningen som väldigt jobbig.

Jag bor norr om Skövde, passerade "Gamla" T 2 för att på "Nya"

T 2 ta emot truppen och därefter förflytta denna till "Gamla" T 2 för utbildning. Vi genomförde ju bl a förarbevisutbildningen på "Gamla" T 2:s motorområde och körplan med växlingsbana.

Nu är ju detta ett passerat stadie men såsom motorbefäl på kompaniet upplever jag utrymmen för motortjänst här på "Nya" T 2 såsom otillräckliga.

Frånsett kompaniets uppställningsplats för fordonen har vi ingensans att hålla till utan måste förflytta oss till Sandfältet.

Besök där måste också ske så fort vi behöver byta någon förbrukningsartikel till bilen.

Jag kan mycket väl förstå många värnpliktigas reaktion när det på en skylt står "utlämning av reservdelar" men där det inte finns något att hämta.

Många med mig, avslutar Anders, tycker nog att miloverkstaden kunde "ta ner skylten" när det gäller den del som nu finns här på T 2".

"The game is over . . ."

Redaktören

En rundvandring på "Gamla" T 2 en tid efter avslutad flyttning ger klart besked på vad fort spåren av mänskligt liv försvinner.

Till en del är ju området fortfarande i bruk, Högskolan och US samsas med Sjukvårdsskolan och utbildningen fortsätter.

I vår är dessutom en central fortsättningskurs ur SKBR förlagd där och följs sedan av KFÖ-förband så att t o m matsalen åter tas i bruk. Den matsal som kommunen påpassligt utnyttjade när Helenaskolans matsal renoverades.

Vad kan det sedan bli?

Jo, ryktet vill förtälja att det skall byggas bostäder på del av området, kanske blir det så att många av T 2:s anställda återvänder, vem vet?

Att alla cyklarna kom med vittnar det tomma cykelstället om.

Cyklarna har sedan använts för att komma fram- och tillbaka när viss utbildning kvarvarat på "Gamla" T 2, vilket påpekats av bl a Trafiknämnden.

Ljus saknas, likaså reflexer, cykling sker på felaktig körbana o s v.

Om man mäter kostnaden för att iordningställa cyklarna till laglydnad contra de körmilskostnader som cyklingen skall inbespara så frågar man sig om inte kanske buss varit billigare

Att flyttningen skedde året snabbare än enligt CA planer märks på denna uppbrotsbild

Fullt naturligt är att vid snabba omgrupperingar inte allt hinner med

En påtaglig vittnesbörd om att Åkesson och rörliga styrkan också flyttat

R E G E M E N T

Det första firandet av Regementets Dag på "Nya" T 2 fick en fruktansvärd regnig upptakt.

Trots detta infann sig över 2000 åskådare vilket var en glädjande överraskning i det rådande vädret.

I hållande regn och bläst står årets GU-bataljon redo att inleda Regementets Dag

Av de attraktioner som bjöds blev, som alltid luftgevärsskjutningen synnerligen välbesökt (Kanske för att den var inomhus??)

Som alltid lockade middagen till sedvanlig Matkö

Musikskolans Erik Ugglas Paradorkester trotsade också vädret och genomförde en jättefin musikinsats

1944-års volontärer passade på att fira 40-årsjubileum med samling och föreläsning på "Gamla" T 2 och "överflyttning" med enbart glada leenden till "Nya" T 2

T E T S D A G

Direkt efter avslutningen av Regementets Dag på "Nya T 2" var det samling på "Gamla T 2" för att avtäcka en minnessten över den verksamhet som där förevarit.

Stenen, som förtjänstfullt huggits av Sigurd Lindblom, överlämnades av personalorganisationernas representant Stellan Pihlemark som i ett kort anförande erinrade om den tid T 2 verkat på denna plats, innan han bjöd täckelsen falla.

Regementschefen uttrycker sin beundran för det arbete Sigurd Lindblom (t. h.) utfört, såväl på minnesstenens framsida

Stellan Pihlemark under sitt anförande med från vänster T 2 fanvakt, Göteborgs Trängbefälsförenings-, T 2 Kamratförenings- och Göteborgsavdelningens fana i bakgrunden

**BÄR VÅRT VACKRA
KAMRATFÖRENINGSMÄRKE**

..... som dess baksida

En rundvandring på nya T 2 ger vid handen att kvalitét på byggnaderna och lokalernas modernisering, innebär ett stort uppsving i standard. Området är förhållandevis koncentrerat och gångavstånden korta till olika kompanier och avdelningar. Utrymmet för fordon är självfallet för litet inom kasern-

En tälttork är under byggnad inom området som en inledning till vidare byggnation d v s Sjukvårdsskolan

området och där är hänvisningen till sandfältet fortfarande svår att förstå trots anläggningens höga standard, med bl a två vårdhallar, när man väl är där. Kanske blir det bättre när stridsvagnsgaragen nybyggts och T 2 får överta stora delar av nuvarande motorområde för strv.

Den vackra monumental-målningen, konstnär ryttmästare Schildt pryder också "nya" Göttasalen

Till glädje för alla äldre medlemmar kan vi redovisa att den vackra mosaiken från "gamla" Göttasalen numera pryder "nya" Göttasalen

Minnen från T 2 50 år tillbaka i tiden

av Folke Ahlström

När jag sitter och bläddrar i en blå bok med gul etikett och texten Inskrivbok för hären go nr 30/1926 32-års upplaga blir jag lätt nostalgisk och tänker att det är 50 år sedan jag gjorde min värnplikt på T 2 bilkompani.

Jag känner mig som lokalpatriot i två avseenden, dels som infödd Skövdebo i tredje generation och dels som medlem i T 2 kamratförening från stiftandet 1935. Min kontakt med T 2 hade jag långt före värnplikten då jag som liten grabb bodde vid Sandtorget och började lira fotboll på Västra fältet, stadens bollplan innan Södermalms idrottsplats hade byggts.

Den grundliga utbildning i motortjänst som man fick på 2. kompaniet har jag alltid skattat högt. Man fick bekanta sig med olika fordonstyper från den gamla Scania med utanpåliggande växelspak och handbroms och förarplatsen utan vindruta, massiva gummidäck och om jag ej minns fel, kedjedriven.

Tidaholmarna var ju kompaniets ryggrad som transportfordon och ansågs år 1935 vara ett under av modernitet.

Vid mönstring, på den tiden, var det mycket ovanligt att pojkar från Skövde placerades på T 2, det var högst en på varje kompani som hade den turen, och en bland dem var jag. För körning inom staden var jag ofta anlita då jag väl ansågs ha god lokal-kännedom. En episod i detta sammanhang minns jag speciellt och det var när Fänriken Gösta Schyllander tränade hinderhoppning på kaserngården och red omkull vid ett hinder. Schyllander blev skadad i benet och forslad till Garnis där Dr Bergstrand gipsade skadan. Ambulans var T 2 utrustad med och jag fick order av Fanjunkare Bäck att transpor-

tera Schyllander med denna till Garnis till reg.läk. Blomberg på Drottninggatan för fortsatt medicinsk behandling och öm omvårdnad av husets dotter, Lena, som sedermera blev fru Schyllander. Vad är romantik om inte detta?

År 1937 fick jag en hemlig order att vid förstärkt försvarsberedskap omedelbart, utan inväntande av annan order, inställa mig vid V. arméfördelningen. Denna order blev verklighet 2. sept kl 0800 1939.

Utrustning skedde på T 2, uniform m/23, hjälm, pistol, mara, allt skinande nytt. Speciellt minns jag ljusbruna benläder hårda som stuprör. På kaserngården fick jag kvittera ut en inlejd Ford personbil mod -39 105 hk 4 dörr och med detta fartåk bar det iväg till V. arméförd där order kom att jag kl 1000 skulle vara beredd att köra General Harald Malmberg med adjutanter.

Färden gick först till I 15, Borås där regementet stod uppställt för inspektion, därifrån till Varberg där fästningen inspekterades. Kustflottan låg med två jagare i Varbergs hamn så nog fick man den uppfattningen att något var i görningen. Från Varberg gick färden till A 2 i Göteborg och dagen därpå till Uddevalla för inspektion av I 17 och sedan till hemorten. Efter c:a 30 dagars tjänst blev jag hemförlovad och fick då behålla all utrustning för att snabbt kunna inställa mig igen.

9. april 1940 var jag åter i tjänst på staben och den 12. april, då en sprängning av Svinesundsbron hade rapporterats, bar det iväg med Generalen Malmberg med adjutanter för att kolla läget vid bron som ej var helt färdigbyggd och ej varit trafikerad. Sprängskadan på bron trafikdäck föreföll ej vara så stor och vem som placerat sprängladdningen blev väl aldrig upplarat.

Forts sida 27

Är idrottsföreningens saga all?

Redaktören

I raden av förändringar som T 2:s flyttning medfört har också idrottsföreningens framtid diskuteras.

Vid ett synnerligen dåligt besökt årsmöte, förutom fem ur styrelsen var det fyra medlemmar, behandlades ett förslag till nedläggning, baserat på en motion i frågan vid årsmöte -84.

En arbetsgrupp presenterade nu tillgängligt underlag, denna grupp har samarbetat med motsvarande grupp inom P 4 IF och nu föreliggande resultat är i stort;

att P 4 IF resp T 2 IF nedlägges

att de aktiviteter som berör motions- och korporationsidrotten handläggs och genomförs av en garnisonsresurs benämnd idrottsavdelning

att aktivt tävlande inom idrottsgren ansluten till RF sker inom en nybildad idrottsförening omfattande hela Skövde garnison. Än så länge utan namn men varför inte kalla sig Skövdegarnisonens IF?

Inom sista att-satsen skulle således en prestation som Thure Aberg's inlemmas.

Grattis till klassen i Öringens 5-dagars, Thure!

Ett led i den skisserade uppdelningen har under året varit att arrangerade regementsmästerskap tillika varit befälsutbildning. Kanske ett grepp i rätt riktning? I varje fall ökar deltagarantalet betydligt, jämfört med det mediokra deltagande som framgår av resultatavslorna från 1984 års RegM på skidor.

Ändå roligare blir det när en outsider tar hem regementsmästartiteln framför hela elitkopplet, som när R K V Johansson blev mästare på pistol. Grattis!

Våra vpl lyckades även i år att vinna gruppspelen i MID V handbolls-mästerskap. Att sedan slutspelsresultatet blev en 4:e plats är inte mycket att säga om. Förbanden i och kring Göteborg har en stor handbollsresurs inom resp "revir". I år Warta, ett annat år var det V:a Frölunda o s v, bra kämpat i alla fall, grabbar!

R K V Johansson Regementsmästare på pistol

Slutseger i 5-dagars!

forts från sidan 25

Efter 29 år som orienterare har Thure Åberg, IF Hagen, nått ett stort mål, slutseger i 5-dagars! Thure var helt outstanding i sin klass, H45AK1, där han vann med drygt sex minuter.

— Jättehärligt! Detta har man väntat på, myste han efter målgången.

Thure Åberg är nöjd då han får segerpussen av frugan Gunhild.

375 28/34 Ahlström

Tyskarna hade besatt denna del av Norge och vid färjeläget på norska sidan gick en till tänderna beväpnad tysk soldat fram och tillbaka på bryggan och avståndet mellan bryggorna var c:a 60-70 meter. På svenska bryggan stod en vaktpost i uniform m/10, trekanthatt och mauser + patronbälte.

1941-1942 kom gengasen i bruk på stabsbilarna och den började med Pivot-vagnen som släpade efter bilen som ett stort ägg.

Sedan kom Svedlundsaggregatet m fl modeller så nog fick man en omfattande erfarenhet på gengasdrift.

Mycket mera finns att berätta om denna tid men någon gång skall man sluta och jag gör detta med en önskan att T 2 Kamratförening kommer att bestå och utvecklas.

(Klipp ut Skövde Nyheter)

Älgen rör sig
morgon och kväll.

Trafiksäkerhetsverket

Facket, Mässen och Officerskåren

Redaktören

Ny BefälsOrdning jämte disponering av olika lokaler har kanske varit en bidragande orsak till att de organisatoriska förändringar som skett har kunnat genomföras i bästa samförstånd.

Således har en klar gränsdragning skett mellan fackliga och representativa uppdrag.

Det fackliga arbetet sker i två föreningar, dels ORF (Officerarnas riksförbund) dels SOF (Svenska officersförbundet) där ORF tillhör TCO-S och SOF tillhör SACO/SR.

Den representativa delen av föreningsarbetet är lagd på nybildade Götaträngarnas Officerskår, och därmed får den gamla benämningen "kår" kvarleva i organisations-sammanhang.

När det gäller mässlokaler så finns fortfarande Norra och Södra Götamässen med Norra kvar på "gamla T 2" intill dess skolhuset på Heden färdigbyggt och US kan överflytta sin utbildningsdel till detta.

Mässhörelsen ser idag, liksom Officerskåren, alla anställda som medlemmar oberoende av nivå.

Framdeles, när militärrestaurangen är färdigbyggd, lär det bli svårare att hålla den höga standard- och servicenivå som mässhörelsen idag bjuder medlemmarna.

När det gäller Götaträngarnas Officerskår gjordes i samband med juluppehållet en mycket vällovlig satsning i form av julfest med tillhörande julspej.

Tidigare har ju varje förening ordnat något i form av "Lille-Jul", julfest eller julfest.

Mycket av detta hade aktivitetskommittén lyckats överföra till de c:a 140 anställda som samlades i Götasalen, gemensamt avåt en traditionell julfest i matsalen och därefter fick uppleva ett julspej

av mycket hög klass. Vem kunde tro att sådana talanger dväljes bland truppbefäl och stabsskrivbord, -ingen nämnd och ingen glömd!

Heders Grabbar!

Den sång som fick hela Götasalen i discotek-gungning med upprepade da capon återges på vidstående sida.

Melodin är "Vårat Gång" och det är tillåtet att sjunga den för familjen, vänner och bekanta.

KASSÖRENS SPALT

Stående önskan från kassören:

BETALA IN ARSAVGIFTEN SNARAST!

Anmäl adressförändring!

Observera att årsavgiften numera är 30:- kr.

Köp våra reklamartiklar:

Slips 30:- (realisation)

Grammofonskiva 30:- (realisation)

Blazermärke 40:-

Kasett 40:-

(Porto tillkommer)

Beställning kan göras på inbetalningskortet.

Med vänlig hälsning!

Bengt Öman

GÖTA TRÄNG

Var i sta´n här finns det än
Rätta klämnen och så den
Bästa sammanhållningen
Jo - i Göta Träng

Var finns grabbarna som kan
Göra sving av lasta am
Hela Trängens överman
Jo - i Göta Träng

Refr: Ta nu benen
Å´spatsera
Tills Du ser-en
Massa lera
Där i svängen
In vid ängen
Har nu Trängen tagit plats

Där blir kåkar hela dan
Börjar nästan likna sta´n
Där det förut va´en äng
Ligger Göta Träng

Refr:
Var i sta´n
..... Jo -i Göta Träng

Var i sta´n här finns snart den
Skolan som har stämningen
Också bästa läraren
Jo - på våran äng

Snart finns grabbarna som kan
Göra sving av räkna am
Alla skolors överman
Här på våran äng

Refr: Ta nu benen
Å´spatsera
Tills Du ser-en
Massa lera
Där i svängen
Ut på ängen
Har snart US tagit plats

Dom får kåkar hela da´n
Dom blir säkert värst i sta´n
Där det förut va´en äng
Samlas stadens Träng

Refr:
Var i sta´n
.....Här på våran äng

Teknikens under

Redaktören

Av alla beräkningar som dagligdags sker beundrar jag mest toalettpappersrullefabrikanternas längdberäkning.

Tänk bara; att kunna beräkna varje individuell rulles längd så att den precis räcker till den som före Dig var på toalettbesök.

I sanning märkligt!!

Att sedan distributionen lyckas att leverera dessa märkliga rullar i huvudsak till allmänna och offentliga toaletter är liksom bara "kronan på verket".

Regementets "kron"-kapten, Olle Andersson, med utrustningen väl säkrad, gör sig redo följa flytt-lasset genom staden till ny tjänstgöringsplats inom Föregementsstaben

"Skeppar'n minns"

Artikel författaren
Övlt Lars Skeppstedt,
numera vid Fst/Pers

A n s p a n n s t j ä n s t

Utbildning i körning med häst pågick parallellt med ridutbildningen. Materielkännedom på hästfordonsmaterielen och körpersedlarna samt dessas handhavande och vård ägnades mycken tid.

Selning av häst samt an- och urspänning drillades fram och tillbaka i ett, i ett. De stackars hästarna - "bonnakamparna" - undrade säkert många gånger, vad vi höll på med, och det förvånade mig ingalunda, att de då och då under dessa innötningsövningar tappade tålmodet och stack iväg med någon halvt förspänd kärra och någon stackars elev dinglande på släp efter kärren.

Hela tillvägagångssättet inbjöd faktiskt till olyckstillbud med skenfärder som följd.

Vid dessa övningar stod nämligen alltid kärorna uppställda på linje med några meters mellanrum mellan varje. Formeringen var som skraddarsydd för att en liten orosunge någonstans i avdelningen snabbt skulle sprida sig, förstoras upp och resultera i att någon skräm häst stack iväg i fullt sken.

Den minnesgode läsaren av fjolärets Götaträngaren minns säkert den del av "Skeppar'n minns" som berörde ridutbildningen. Givet löfte att i år återkomma med körutbildningen, den egentliga anspännstjänsten, uppfylles härmed

Varför man till oss lärde ut att an- och urspänning skulle genomföras med ekipagen uppställda på formeringen linje, tror jag berodde på, att vid denna uppställningsform instruktören eller instruktörerna bättre kunde överblicka vad som hände.

Att kunna ingripa vid ett ev olyckstillbud hade nog aldrig någon tänkt att instruktören skulle behöva göra.

När man gjorde an- eller urspänning av flera ekipage på någon gård ute på landsbygden, ställde man aldrig upp ekipagen bredvid varandra.

Där stod de alltid på kolonn - alltså bakom varandra - och i täten av kolonnen placerades alltid den eller de lugnaste hästarna.

Genom detta tillvägagångssätt hände som regel inga olyckstillbud.

När vi så småningom satte igång med körövningarna, tillgick dessa i stort enligt samma modell som ridutbildningen bedrevs.

Kuskarna - vi elever alltså - gick alltid bredvid kärorna till höger om och i höjd med det högra kärrehjulets nav, med god hållning,

händerna mitt för livet och med den vänstra underarmen och tömmarna i rät linje.

Att tänka sig att få sitta uppe i vagnskorgen och åka med var rena önskedrömmen.

Sitta uppe i vagnskorgen fick vi möjligen göra, när gångarten trav började övas efter det att vi i månader knallat omkring i skritt. Vid gångarten galopp skulle vi också få sitta uppe i vagnskorgarna - verkligen - men den gångarten användes dock mycket sällan i samband med körning.

Endast vid artilleribeskjutning och vid anfall med flygbomber skulle denna gångart tas till och sådana förutsättningar förelåg mycket, mycket sällan under hela vår utbildning.

Så småningom stegrades svårighetsgraden. Vi körde i terrängen först utan och senare med last i kärrorna. Vi övade s k förstärkt anspänning, en körform som tillgreps, när en hög och besvärlig backe skulle övervinnas och skalmhästen ej orkade dra upp kärran.

Vid förstärkt anspänning kopplades en häst i tandem framför den ordinarie skalmhästen. Extrahästen leddes då av en "frigjord" kusk.

Ett festligt minne har jag från en sådan nyss beskriven övning:

- En stigning visade sig för svår att forcera med enbart skalmhästarna framför kärrorna. Förstärkt anspänning ordnades till men inte heller detta hjälpte. Backen hade för stark lutning.

Gruppchefen - en av våra äldre kursare - anmälde då till instruktören, sergeant NN:

"Det går inte att komma uppför backen, sergeant. Vi har prövat förstärkt anspänning, men det går inte ändå. Jag tror att lutningen är en på tio".

Sergeanten lyssnade väl knappast på vicekorpralens försök till förklaring varför det inte gick att komma uppför backen, eftersom han enbart skrek som svar:

"Jag ger f-n i vad korpralen säger! Ni skall upp för backen om så lutningen är en på tusen!"

En annan tingest som plockades fram någon enstaka gång för att icke helt falla i glömska var hästbåren. Att denna "apparat" icke blev föremål för så intensiv övning, förstod vi alla, när vi en gång fått uppleva den. Hästbåren, som bestod av ett par c:a 10 m långa metallrör, på vilka man kunde placera två på sjukbårar liggande skadade/sårmar-körer, hängdes upp med en kättingkonstruktion mellan två stycken bakom varandra stående hästar, som sadlats med s k packsadlar. För att kunna transportera två stycken skadade krävdes vid denna typ av transport alltså två hästar med var sin ledare samt vid varje ekipage dessutom en sjukvårdssoldat.

Sjukvårdssoldaten skulle uppehålla sig vid sidan av de skadade, lugna dem medelst vänligt tilltal, kontrollera deras sjuktillstånd och genom att med ena handen hålla i metallröret förhindra att bårarna kom i svajning under transporten.

Hästbåren var avsedd att i huvudsak användas i skog och i blockterräng, där andra sjuktransportmöjligheter ej kunde nyttjas. Dock uppstod det alltid vissa problem om man nu överhuvudtaget lyckades komma in i skogen med ekipaget, för det visade sig ganska snart, att det var mycket svårt att vända runt träden med de långa metallrören.

Konstruktören av hästbåren - enligt utsago dåvarande majoren eller möjligen överstelöjtnanten vid T 3 Ohlsson ("Hästbår-Olle") - lär ha föreslagit en mer avancerad konstruktion, som skulle vara försedd med gångjärn på rören, för att det skulle gå lättare att komma fram i skogen. Konstruktionen med gångjärnen kom visst aldrig till användning. Eftersom övningarna med hästbårarna krävde mycket utrymme, bedrevs de alltid ute på övningsfältet bortom idrottsplatsen.

Ekipagen var naturligtvis även nu uppställda bredvid varandra och slammer, rissel och rassel med stål-rör, ändsträvor, bärsträvor och bärkoppel av kättingar lugnade precis icke de stackars hästarna.

När väl rörkonstruktionerna hakats upp på packsadlarnas krokarna och de arma sårmarkörerna liggande fastspända på bårarna vita i ansiktet av skräck placerats mellan hästarna på de bågige bårsträvorna, startade som regel kalabalik i samband med att marschen igångsattes. Något eller några ekipage blev mer oroliga än andra. De oroliga hästarna blev knappast lugnare, när kättingarna började rassla ordentligt och de arma sårmarkörerna vred och vände på sig i bårarna för att så försiktigt och osynligt som möjligt lirka upp den s k omslagsgjorden, med vilken de var fastspända dymedelst förberedande språnget ut till friheten och bort från pinoredskapet - det krävdes verkligen en järnhälsa för att tåla denna form av sjuktransport.

Rätt som det var "brallade" ett par av hästarna, släppte en fis i ansiktet på sårmarkörerna, som hade sina huvuden under svansen på den främre hästen och sedan bar det iväg i fullt sken i riktning mot stallet.

Sårmarkörerna lämnade då mycket snabbt bårarna. De hoppade av ren självbevarelsedrift vid första "brallen" och snart galopperade hästarna i höjd med varandra på c:a 5-6 meters bredd fastspända i rörkonstruktionerna.

Vi bävade för vad som skulle hända uppe vid grinden vid Lagerhyddan.

Ett brak nådde oss, när rör, strävor och packsadlar bröts sönder mot stenstolparna och järngrindarna och vår nästa undran blev naturligt nog - hur gick det med hästarna?

Som väl var uppstod icke så allvarliga skador på dem.

När vi fann dem stående i sina spiltor inne i stallet visade det sig, att de lyckligtvis kommit ifrån äventyret med endast en del smärre sår på benen. Hästbårmaterielen däremot var knappast användbar efter konfrontationen med grinden och grindstolparna.

Jag tackade - kommer jag ihåg -

så småningom högre makter för att vårt land icke drogs in i någon konflikt i mitten av 40-talet, för min krigsplacering på den tiden var nämligen chef för en hästbårpluton.

Från den vinterutbildning, vi så småningom hade, minns jag särskilt utbildning i plogning.

Snöplogen vi använde benämndes modellår äldre, var gjord av trä och transporterades i marschläge upplastad på en speciell kälke och dold under en presenning. Plogen sades nämligen vara hemlig och fick därför ej föras synlig genom bebyggd ort. Varför detta hemlighetsmakeri förstod jag aldrig.

Att ta upp ett spår i terrängen med hjälp av snöplog m/å var ett stort evenemang. Det gick åt mycket folk och många hästar.

Först skidade vanligtvis ställföreträdande plutonchefen och ett par soldater, som hade yxor och snitselpapper. Ställföreträdaren bestämde plogspårets sträckning och soldaterna ränsade det blivande spåret från besvärande grenar samt märkte ut färdvägen. Några hundratals meter efter spårpatrullen lufsade sedan de s k tramphästarna i skidspåret. Det var som regel fyra stycken tramphästarna. Mestadels red vi på tramphästarna men vid vissa tillfällen - främst vid relativt stort snödjup - fick vi gå på skidor bredvid hästarna och med hjälp av en s k ledstång föra dem på rätt väg.

Då hände det icke alltför sällan, att hästarna i sin iver att komma fram trampade upp på våra skidsladdar med följd, att vi stod på huvudet i snön helt oförberedda och utan möjlighet att ta för oss med händerna.

- Det lästes eder i skogen -.

Efter tramphästarna kom slutligen själva plog ekipaget, som i sig var något alldeles speciellt.

Plogen drogs av ett koppel av hästar i fyrtandemansspänning, bestående av en skalmhäst och tre stycken framför skalmhästen med draglinor sammankopplade hästar. Skalmhästen kördes av sin kusk, som satt längst fram på plogspetsen.

De andra hästarna reds eller fördes på samma sätt som tramphästarna. Plogen hade framtill två dragkrokar - övre kroken och nedre kroken - där skalmhästens svängel kopplades fast. Vilken krok, som kom till användning, berodde på snödjupet.

Plogvingarna kunde med hjälp av ett gångjärnsförsett träkors ställas i två lägen - större bredden eller mindre bredden.

Plogkälken kopplades vid s k plogläge på släp efter själva plogen och på kälken stod plutonchefen dirigerande hela ekipaget med skrik och rop.

Inne i själva plogen fanns en s k manipulationsspak av trä.

Med hjälp av denna spak höll sig chefen kvar på kälken och kunde genom att belasta den med hela sin kroppstyngd lyfta plogspetsen någon ynka decimeter och därmed ev undvika fastkörning i stubbar och stenar.

När plogningen skulle börja röt chefen fram sina kommandon med tordönsstämma, för att ingen skulle kunna missuppfatta vad det rörde sig om: "Övre kroken, större bredden, ordna för plogning!" När soldaterna rapporterat att allt var klart, kom chefens nästa kommando: "Framåt!" och "tornadon" släpptes loss i skogen.

Som regel kom plogen aldrig speciellt långt minns jag, innan det hände saker och ting. Fastkörning i stenar och trädrötter hörde alltid till bilden, manipulationsspaken av trä till trots.

När detta inträffade flög chefen som en projektil genom luften ut i snödrivorna genom att spaken då plötsligt och hårt stött honom i magen.

Tandemhästarna trampade på förarnas skidsladdar och själva trampade de ofta över sina draglinor. Det blev kaos utan like och det tog lång tid, innan allt var hoppsamlat, lagat och ihopkopplat igen.

När detta dock var klart satte det hela ånyo igång.

Som regel dröjde det dock aldrig så länge förrän allt på nytt låg i en enda röra och skrik och skrän fortsatte.

Naturligtvis kunde man förvänta sig att det plogspår, som skulle bli resultatet av den beskrivna insatsen med hästar, folk och materiel verkligen skulle bli brett och fint. Ack nej! Snövallarna som plogen åstadkommit rann alltid sakta och säkert tillbaka ned i spåret och efter kälken kunde på sin höjd en ensam häst ta sig fram obesvärat.

Så småningom fick vi tjänstgöra som befäl vid de vanliga anspanssbeväringarnas övningar.

Dessa övningar bestod mest av marsch med lastade fordon, intagande av förläggning samt ordnande av hästbivack. Vi fick befattningar som gruppchefer eller ställföreträdande gruppchefer och som sådana red vi i täten och i kön av varje anspanssgrupp om 8 hästar, kärror och kuskar.

När vi ibland bytte befattningar med varandra och därigenom även bytte platser inom plutonen, hände det också någon gång, att även en och annan anspanssbeväring av någon anledning fick en ny plats. Detta ofrivilliga platsbyte blev för den eller de inblandade beväringarna något helt oförklarligt.

Jag red som ställföreträdande gruppchef en gång i kön på en anspanssgrupp och hörde följande samtal mellan den sista och den näst sista kusken i gruppen:

"Hör Du 102!"

"Ja!"

"Igår Du, då gick Du ju förster, Du!"

"Ja!"

Efter detta påstående var det alldeles tyst en lång stund, och det enda som hördes var hästarnas klampande mot vägen.

Efter några minuter kom det igen:

"Hör Du 102!"

"Ja!"

"Idag Du, då går Du ju näst syster, Du!"

"Ja!"

Där blev det ånyo avbrott i samtalet, och jag undrade, där jag satt i mörkret på min häst, vad som skulle komma ur detta intressanta samtal mellan de bägge kuskarna. När vi marscherat ytterligare några kilometer togs samtalet mellan de bägge kuskarna upp igen:

"Hör Du 102!"

"Ja!"

"Hör Du, här är ju inga ordning, Du!"

"Nää!"

Det var ganska svårt att behärska sig, när upplösningen av samtalet så småningom kom, men på något sätt tycker jag, att detta lilla resonemang mellan de bägge beväringarna ger en ganska bra beskrivning av den trygge, lite saktmodige anspansbeväringens kynne.

Han ville vara där han en gång hade blivit ställd. Han knotade inte, om han blev flyttad, men han tyckte definitivt inte om det.

Under andra året av vår utbildning byggdes kunskaperna på ytterligare.

Vi lärde oss att rida dressyrprogram, lätt B och lätt A, red upp programmen inför domare och fick kritik och betyg.

Även enklare bankoppningar och terränghoppningar ingick i programmet samt något som vi uppskattade mycket - de på höstarna förekommande jaktridningarna, som kulminerade med Hubertusjakten.

Inom körningen fick vi grundliga kunskaper i inkörning av remonter samt en synnerligen gedigen utbildning i skolkörning med olika typer av spann.

Körutbildningen detta år leddes skickligt av dåvarande löjtnanten Blomquist - "Blomman" -, som senare blev körlärare under många år på Arméns Rid- och Körskola vid Strömsholm.

Under "Blommans" ledning lärde vi oss att med varmbloodshästarna och de fina s k skolvagnarna köra par, 4-spann, 5-spann och 6-spann samt tandem och tretandem.

När "Blomman" lärde ut an- och urspänning detta vårt andra år förekom aldrig - kommer jag mycket väl ihåg - någon uppställning av ekipagen bredvid varandra.

"Blomman" han kunde det där med hästar och alltid när två eller flera ekipage ordnades till, var de alltid uppställda efter varandra.

Under tredje året av vår utbildning fick de, som ansågs vara skickliga ryttare förtroendet att som remondressörer ansvara för utbildningen av en förstaårsremont och en andraårsremont.

"SKEPPARN"

K A L L E L S E

till ordinarie årsmöte på T 2
lördagen den 26. oktober kl
1200.

Program

Årsmötesförhandlingar jml
stadgarna.

Kallelse sker endast på detta
sätt.

Regementets Dag äger rum samma
dag.

Välkomna!

**ERFARENHET
KUNNANDE
KVALITET**

**RIKSFÖRETAG MED LOKAL SERVICE
MARIESTADSVÄGEN 90A**

**TELEFON
0500-810 45**

DIÖS VÄSTRA BYGG AB • BOX 82018 • 541 02 SKÖVDE

HOTELL MAJOREN

TORGGATAN 7, 54130 SKÖVDE. TEL 0500-10610

Uno-X, AB Svenska

Huvudkontor:

Hertig Johans torg 4, Varuhuset Commerce
Telex 67078 unox s. Tga Unox. Växel 810 50

Bensinstationer:

Lärkstigen 2	825 50
Mariestadsvägen 96	194 88
Varnhemsgatan 14	197 49
Skultorp	343 40
Sventorp	250 19
Stenstorp	0500/505 22
Timmersdala	0511/815 80
Varnhem	0500/ 810 50

**HARMONI I HEMMET
GER HARMONI I LIVET**

Blomsterhallen

Hertig Johans torg

Tel.: Affären 0500/156 94, 138 20

VI HAR DAGLIGEN FÄRSKA BLOMMOR FRÅN EGNA ODLINGAR

Hagstens Järnhandel AB

SKÖVDE

Telefon 165 15

Säljer:

**SPORT- och HUSHALLSARTIKLAR
JÄRN - MASKINER - REDSKAP
CYKLAR**

TRÄFFPUNKT

**VARUHUSET
COMMERCE**
I SKÖVDE-SKARABORGS KÖPCENTRUM

Köksinredningar.

Badrums- och sovrumsinredningar samt garderober.

HTH **HTH kök och inredningar**
Ingemar Jant, Kungsgatan 14, 541 21 Skövde
Telefon: 0500-85844

ICA

Skaraborg

NÄR DET GÄLLER

HÅRETS VÅRD

vänd Eder med förtroende till

Ekman's

HERR- och DAMFRISERING

Mariestadsvägen 17

Telefon 157 65 - SKÖVDE

Klockmäster

i Skövde • PAGOLDHS EFTR.

Hertig Johansg. 14 0500/103 47

Stjåmurmakare

RÄTT ADRESS

för

HERRARNAS

KLÄDKÖP

Torggatan 11 (vid Sandtorget)

Tel.
155 52

SKÖVDE
LAGER
FÖRSÄLJNING

Tel.
112 25

— KVALITETSKLÄDER TILL LÄGRE PRIS

- 244 NYRENOVERADE RUM
- Restaurang med plats för 1 200 gäster
- Dans tisdag t.o.m. lördag
- Konferenslokaler, från 10 till 300 deltagare
- Nybyggt friskvårdscenter med bl. a.

- vegetarisk restaurang fr.o.m. hösten '84
- solarium
- inomhuspool
- bastu
- bubbelpool

BI
-för förmens skull

- fastrekurer
- undervattensmassage
- hydroelektriskt bad
- värmebehandling
- medicinbad m.m.

Box 13, 541 21 Skövde

Telefon vxl 0500-83 000

BAUSCH & LOMB **Ray-Ban**®

Riktiga solglasögon

Leg Optiker Folke Ahlström Leg optiker Hans Ahlström

OPTIKER AHLSTRÖM

GLASÖGON • KONTAKTLINSER

Rådhusgatan 1 - Sandtorget - Skövde
Gärna tidsbeställning 0500/15500 vx

PROFFS PÅ FRITID

 INTERSPORT
Sandtorget SKÖVDE
Tel. 0500-101 52

KONSORTIET MILITÄRBYGGGARNA

JCC

SKANSKA

bygger

SKOLBYGGNAD

samt

MILITÄRRESTAURANT och TORKANLÄGGNING

för T2

Hör du till dem som egentligen borde byta bank?

För en sann skaraborgare, infödd eller inflyttad, borde det egentligen bara finnas en enda bank; Skaraborgsbanken — bygdens bank!

Pengar Du sätter in i Skaraborgsbanken slussas inte iväg till andra delar av landet, de stannar kvar i Skaraborg, där de bl a används till att skapa nya bostäder och arbetstillfällen. Som exempel kan nämnas, att Skaraborgsbanken nu svarar för drygt en tredjedel av bostadsfinansieringen i länet och för över hälften av krediterna till de små och medelstora företagen.

Gör slag i saken och byt upp Dig till bygdens bank!

Välkommen!

SKARABORGSBANKEN

Axvall • Falköping • Grästorp • Gullspång • Götene • Hjo • Hova • Järpås •
Karlsborg • Kvänum • Lidköping • Mariestad • Nossebro • Skara • Skövde •
Stenstorp • St. Levene • Tibro • Tidaholm • Tidån • Timmersdala • Tråvad •
Töreboda • Vara • Vedum • Våring • Ålgårås

